

LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIS KODEKSAS

V DALIS

ĮVAIKINIMAS

XIII SKYRIUS

ĮVAIKINIMO SĄLYGOS IR TVARKA

3.209 straipsnis. Vaikai, kuriuos leidžiama įvaikinti

1. Įvaikinimas galimas tik vaiko interesais.
2. Įvaikinti leidžiama tik tuos vaikus, kurie yra įrašyti į įvaikinamų vaikų apskaitą (sąrašą), išskyrus atvejus, kai įvaikinamas sutuoktinio vaikas arba kai įvaikinamas vaikas, gyvenantis įvaikintojo šeimoje.
3. Įvaikinti leidžiama tik ne jaunesnius kaip trijų mėnesių nepilnamečius vaikus.
4. Neleidžiama įvaikinti savo vaikų, seserų ir brolių.
5. Įvaikintą vaiką leidžiama įvaikinti tik įtėvio (įmotės) sutuoktiniui.
6. Įvaikinti išskiriant seseris ir brolius leidžiama tik išimtiniais atvejais, kai negalima užtikrinti seserų ir brolių gyvenimo kartu dėl jų sveikatos arba kai dėl įvairių aplinkybių seserys ir broliai jau buvo išskirti ir nėra galimybių užtikrinti jų gyvenimo kartu.

3.210 straipsnis. Asmenys, turintys teisę įvaikinti

1. Įvaikintojais gali būti pilnamečiai abiejų lyčių asmenys iki penkiasdešimties metų, tinkamai pasirengę įvaikinti. Išimtiniais atvejais teismas gali leisti įvaikinti ir vyresnio amžiaus asmenims.
2. Teisę įvaikinti turi sutuoktiniai. Išimtiniais atvejais leidžiama įvaikinti nesusituokusiam asmeniui ar vienam iš sutuoktinių.
3. Nesusituokę asmenys to paties vaiko įvaikinti negali.
4. Įvaikintojai negali būti asmenys, teismo pripažinti neveiksniais arba ribotai veiksniais, asmenys, kuriems yra ar buvo apribota tėvų valdžia, buvę vaiko globėjai (rūpintojai), jei globa (rūpyba) panaikinta dėl jų kaltės.
5. Asmenys, norintys įsivaikinti vaiką (išskyrus vaiko motinos (tėvo) sutuoktinį ir giminaičius), turi būti įtraukti į asmenų, norinčių įsivaikinti vaiką, apskaitą, kurią tvarko valstybinė įvaikinimo institucija.

6. Jeigu tą patį vaiką nori įvaikinti keli įvaikintojai, pirmenybė, atsižvelgiant į vaiko interesus, teikiama:

- 1) giminaičiams;
- 2) sutuoktiniams;
- 3) asmenims, įvaikinantiems seseris ir brolius kartu;
- 4) Lietuvos Respublikos piliečiams;
- 5) asmenims, įvaikinantiems savo sutuoktinio vaikus ir įvaikius;
- 6) asmenims, kurių šeimoje auklėjamas ir išlaikomas vaikas, kurį norima įvaikinti.

3.211 straipsnis. Amžiaus skirtumas tarp įvaikintojo ir įvaikinamo vaiko

1. Amžiaus skirtumas tarp įvaikintojo ir įvaikinamo vaiko turi būti ne mažesnis kaip aštuoniolika metų.

2. Įvaikinant savo sutuoktinio vaikus arba įvaikius, amžiaus skirtumas, nustatytas šio straipsnio 1 dalyje, teismo gali būti sumažintas iki penkiolikos metų.

3.212 straipsnis. Tėvų sutikimas įvaikinti

1. Įvaikinimui būtinas vaiko tėvų rašytinis sutikimas, patvirtintas teismo.

2. Jei įvaikinamo vaiko tėvai yra nepilnamečiai ar neveiksnūs, būtinas jų tėvų arba globėjų (rūpintojų) rašytinis sutikimas, patvirtintas teismo. Jei įvaikinamas vaikas turi įstatymų nustatyta tvarka paskirtą globėją (rūpintoją) (išskyrus valstybinę globos instituciją), būtinas globėjo (rūpintojo) rašytinis sutikimas, patvirtintas teismo.

3. Tėvai sutikimą įvaikinti vaiką konkrečiam įvaikintojui gali duoti tik tuo atveju, jei jis yra giminaitis.

4. Patvirtinęs tėvų (globėjų, rūpintojų) rašytinį sutikimą, teismas nutartimi tėvams (globėjams, rūpintojams) išaiškina šio kodekso 3.227 straipsnyje nustatytas įvaikinimo pasekmes ir tėvų teisę atšaukti savo duotą sutikimą.

5. Nutarties, patvirtinančios sutikimą įvaikinti, įsiteisėjusį nuorašą teismas per tris darbo dienas išsiunčia valstybinei įvaikinimo institucijai.

3.213 straipsnis. Tėvų sutikimo įvaikinti vaiką atšaukimas

1. Tėvai savo duotą sutikimą įvaikinti gali atšaukti, jei dėl įvaikinimo nėra priimtas teismo sprendimas.

2. Pareiškimą dėl sutikimo įvaikinti vaiką atšaukimo tėvai turi įteikti valstybinei įvaikinimo institucijai. Jei vaikas įvaikintas, valstybinė įvaikinimo institucija apie tai praneša tėvams, neatskleisdama įvaikintojų. Prašymą įteikus iki dienos, kurią turi būti nagrinėjamas

teisme prašymas dėl įvaikinimo, valstybinė įvaikinimo institucija praneša teismui, nagrinėjančiam šį prašymą, apie sutikimo atšaukimą ir pasiunčia sutikimo atšaukimo pareiškimą nagrinėti tą sutikimą patvirtinusiame teismui. Prašymo dėl įvaikinimo nagrinėjimas sustabdomas, kol bus išspręstas sutikimo atšaukimo klausimas.

3. Teismas nepatvirtina sutikimo įvaikinti atšaukimo, jei nuo tėvų valdžios apribojimo yra praėję vieneri metai ir tėvų valdžios apribojimas nepanaikintas arba jeigu nustato, jog tėvai duotą sutikimą atšaukia tik siekdami materialinės naudos.

3.214 straipsnis. Įvaikinimas be tėvų sutikimo

Įvaikinamo vaiko tėvų sutikimo nereikalaujama, jeigu tėvai yra nežinomi ar mirę, jeigu tėvams neterminuotai apribota tėvų valdžia arba jeigu tėvai pripažinti neveiksniais arba paskelbti mirusiais.

3.215 straipsnis. Įvaikinamo vaiko sutikimas

1. Kai įvaikinamas dešimties metų sulaukęs vaikas, būtinas jo rašytinis sutikimas. Sutikimą vaikas duoda teismui, be šio sutikimo įvaikinti negalima.

2. Kai įvaikinamas dešimties metų nesulaukęs vaikas, jei jis sugeba išreikšti savo nuomonę, turi būti išklaustas teisme, ir teismas, priimdamas sprendimą, turi atsižvelgti į vaiko norą, jei jis neprieštarauja jo paties interesams.

3.216 straipsnis. Įvaikintojo sutuoktinio sutikimas įvaikinti

1. Jeigu vaiką įvaikina vienas iš sutuoktinių, būtinas kito sutuoktinio rašytinis sutikimas įvaikinti.

2. Kito sutuoktinio sutikimo įvaikinti nereikalaujama, jeigu teismas yra priėmęs sprendimą dėl sutuoktinių gyvenimo skyrium arba jei sutuoktinis yra paskelbtas nežinia kur esantis ar pripažintas neveiksniu.

3.217 straipsnis. Pasirengimo įvaikinti patikrinimas

1. Valstybinės įvaikinimo institucijos atestuoti socialiniai darbuotojai išsiaiškina, ar būsimiems tėviams nėra šio kodekso trečiojoje knygoje numatytų kliūčių įvaikinti, ištiria jų gyvenimo sąlygas, būdą, surenka informaciją apie sveikatos būklę ir pateikia išvadą dėl būsimųjų įvaikintojų pasirengimo įvaikinti. Medicininių kontraindikacijų, kurioms esant asmenys negali būti įvaikintojai, sąrašą patvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

2. Jei būsimieji tėviai nesutinka su atestuoto socialinio darbuotojo išvada dėl jų pasirengimo įvaikinti, jie gali šią išvadą apskųsti teismui.

3. Ar tėviai turi tinkamas sąlygas ir deramai pasirengę įvaikinimui, nusprendžia teismas, nagrinėjantis prašymą dėl įvaikinimo.

4. Būsimiesiems tėviams, ketinantiems įvaikinti vaiką užsienyje, išvadą, ar nėra įstatymų numatytų kliūčių įvaikinti ir ar būsimieji tėviai tinkamai pasirengę įvaikinti, nutartimi patvirtina Vilniaus apygardos teismas.

3.218 straipsnis. Duomenų apie įvaikinamą vaiką pateikimas

1. Valstybinė įvaikinimo institucija pateikia teismui duomenis apie įvaikinamo vaiko kilmę, vystymąsi, sveikatos būklę ir šeimą.

2. Duomenis apie galimus įvaikinti vaikus iki prašymo įvaikinti padavimo teismui valstybinė įvaikinimo institucija privalo pateikti visiems asmenims, įrašytiems į norinčių įvaikinti eilę.

3.219 straipsnis. Įvaikinimo apskaita

1. Asmenų, norinčių įvaikinti vaikus, ir vaikų, galimų įvaikinti, apskaitą tvarko valstybinė įvaikinimo institucija, kurios nuostatus tvirtina Vyriausybė.

2. Teismas, priėmęs sprendimą neterminuotai apriboti tėvų valdžią ar nutartimi patvirtinęs tėvų rašytinį sutikimą įvaikinti tų tėvų vaiką, įsiteisėjusį teismo sprendimą ar nutartį per tris darbo dienas išsiunčia valstybinei įvaikinimo institucijai.

3. Suėjus vieneriems metams nuo laikino tėvų valdžios apribojimo, valstybinė įvaikinimo institucija išsiaiškina, ar tėvams nepanaikintas tėvų valdžios apribojimas. Jei tėvų valdžios apribojimas nepanaikintas, jų vaikas įtraukiamas į galimų įvaikinti vaikų apskaitą.

3.220 straipsnis. Prašymų įvaikinti nagrinėjimas

1. Lietuvos Respublikos piliečių prašymus įvaikinti nagrinėja apylinkės teismai pagal pareiškėjo arba įvaikinamo vaiko gyvenamąją vietą, dalyvaujant pareiškėjams ir valstybinės įvaikinimo institucijos atstovui.

2. Užsienio valstybių piliečių prašymus įvaikinti Lietuvos Respublikos pilietį, gyvenantį Lietuvos Respublikoje arba užsienio valstybėje, nagrinėja Vilniaus apygardos teismas.

3. Prašymas įvaikinti nagrinėjamas ypatingosios teisenos tvarka. Įsiteisėjusį teismo sprendimą teismas per tris darbo dienas išsiunčia civilinės metrikacijos įstaigai, įregistravusiai vaiko gimimą.

3.221 straipsnis. Įvaikinimo konfidencialumas

1. Įvaikinimo bylą teismas nagrinėja uždareme teismo posėdyje.

2. Be tėvų sutikimo, kol vaikas sulaukia pilnametystės, negali būti atskleisti duomenys apie įvaikinimą.

3. Vaikui nuo keturiolikos metų, taip pat buvusiems vaiko artimiesiems giminaičiams pagal kilmę ar kitiems asmenims teismo, nagrinėjusio įvaikinimo bylą, leidimu gali būti suteikta informacija apie įvaikinimą, jei ši informacija reikalinga dėl vaiko, jo artimojo giminaičio ar kitų asmenų sveikatos ar kitų svarbių priežasčių.

3.222 straipsnis. Vaiko perkėlimas į šeimą iki įvaikinimo

1. Būsimiems tėviams valstybinės įvaikinimo institucijos prašymu ar savo iniciatyva teismas iki įvaikinimo gali nustatyti nuo šešių iki dvylikos mėnesių bandomąjį laiką ir perkelti vaiką gyventi, auklėti ir išlaikyti į būsimųjų tėvių šeimą. Jei priimama nutartis perkelti vaiką į šeimą, įvaikinimo bylos nagrinėjimas sustabdomas.

2. Bandomasis laikas gali būti skiriamas atsižvelgiant į būsimų tėvių ir vaiko psichologinį pasirengimą įvaikinti, būsimų tėvių ir įvaikio bendravimo trukmę iki prašymo įvaikinti ir kitas aplinkybes, dėl kurių gali kilti abejonių, ar vaikas pritaps įvaikintojų šeimoje.

3. Teismo nutartimi vaiką perkėlus į šeimą iki įvaikinimo, vaiko ir būsimų įvaikintojų tarpusavio teisės ir pareigos, išskyrus paveldėjimo, prilyginamos vaikų ir tėvų pagal kilmę tarpusavio teisėms bei pareigoms.

4. Įvaikinę vaiką, įvaikintojai laikomi vaiko tėvais pagal įstatymą nuo nutarties perkelti vaiką į šeimą įsiteisėjimo. Teismas tai pažymi teismo sprendime.

3.223 straipsnis. Pirmenybė įvaikinti

1. Jeigu įvaikinti tą patį vaiką nori keli asmenys, pirmenybė suteikiama tokia eile:

- 1) asmenims, įvaikinantiems savo sutuoktinio vaikus ir įvaikius;
- 2) giminaičiams;
- 3) asmenims, įvaikinantiems seseris ir brolius kartu;
- 4) sutuoktiniams.

2. Jei įvaikinti vaiką pareiškia norą keli tos pačios eilės asmenys, įsivaikina tas, kuris pirmas įtrauktas į apskaitą įvaikinti.

3.224 straipsnis. Įvaikinimas užsienio valstybės piliečiui

1. Užsienio valstybės piliečiui, įvaikinančiam vaiką, taikomos šio kodekso 3.209–3.221 straipsniuose nustatytos taisyklės.

2. Be šio kodekso 3.209–3.221 straipsniuose nustatytų taisyklių, įvaikinimas užsienio valstybės piliečiams galimas, jeigu:

- 1) per šešis mėnesius nuo vaiko įrašymo į galimų įvaikinti vaikų sąrašą nėra Lietuvos Respublikos piliečių prašymų įvaikinti ar globoti vaiką;
- 2) vaiko, auklėjamo ir išlaikomo šeimoje ar šeimynoje, šeimos ar šeimynos tėvai duoda teismui rašytinį sutikimą įvaikinti;
- 3) vaiko globėjas (rūpintojas) duoda teismui rašytinį sutikimą įvaikinti.

3. Teismas turi teisę vaiko interesais priimti sprendimą įvaikinti be šeimos, šeimynos tėvų, globėjo (rūpintojo) sutikimo.

4. Kai vaikas įvaikinamas kitoje valstybėje, turi būti imamasi visų reikiamų priemonių, kad vaiko įkurdinimas kitoje valstybėje neleistų su tuo susijusiems asmenims gauti nepateisinamos materialinės naudos.

5. Sprendžiant klausimą dėl vaiko įvaikinimo užsienio valstybės piliečiui, privalo būti atsižvelgta į vaiko auklėjimo paveldimumą, etninę kilmę, religinę ir kultūrinę priklausomybę ir gimtąją kalbą, taip pat ar valstybės, į kurią vaikas įvaikinamas, teisė atitinka 1993 m. gegužės 29 d. Hagos konvencijos dėl vaikų apsaugos ir bendradarbiavimo tarptautinio įvaikinimo srityje, reikalavimus.

3.225 straipsnis. Įvaikinimo, atlikto užsienyje, pripažinimas

Įvaikinimas, atliktas užsienyje, pripažįstamas tarptautinių sutarčių ir šio kodekso pirmosios knygos normų nustatyta tvarka ir sąlygomis.

3.226 straipsnis. Vaikų, užsienio valstybės piliečių, įvaikinimas

1. Vaikai – užsienio valstybės piliečiai, gyvenantys Lietuvos Respublikoje – įvaikinami šio skyriaus nustatyta tvarka, jeigu tarptautinėje sutartyje arba susitarime su atitinkama užsienio valstybe ir Lietuvos Respublika nėra nustatyta kitokia jų įvaikinimo tvarka.

2. Užsienio valstybių piliečių prašymus įvaikinti vaikus nagrinėja Vilniaus apygardos teismas.

XIV SKYRIUS

ĮVAIKINIMO TEISINĖS PASEKMĖS

3.227 straipsnis. Įvaikinimo pasekmės

1. Įvaikinimu panaikinamos tėvų ir vaikų bei jų giminaičių pagal kilmę tarpusavio asmeninės ir turtinės teisės bei pareigos ir sukuriamos tėviams bei jų giminaičiams ir įvaikiams bei jų palikuonims tarpusavio asmeninės ir turtinės teisės bei pareigos kaip giminaičiams pagal kilmę.

2. Įvaikintojai laikomi vaiko tėvais pagal įstatymą nuo teismo sprendimo įvaikinti įsiteisėjimo, išskyrus šio kodekso 3.222 straipsnio 4 dalyje numatytą išimtį.

3.228 straipsnis. Įvaikio vardas ir pavardė

1. Teismo sprendimu įvaikintam vaikui suteikiama tėvių pavardė ir gali būti pakeičiamas vaiko vardas, jeigu vardą pakeisti sutinka vaikas, galintis išreikšti savo nuomonę.

2. Įtėvių ir įvaikio, galinčio išreikšti savo nuomonę, prašymu vaikui gali būti paliekama buvusi pavardė pagal kilmę.

3. Kai dėl įvaikio pavardės ar vardo nesutaria įtėviai tarp savęs ar su vaiku, pavardės ar vardo pakeitimo klausimą išsprendžia teismas, atsižvelgdamas į vaiko interesus.

VIII DALIS

CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRAVIMAS

XXIII SKYRIUS

ĮVAIKINIMO REGISTRAVIMAS

3.296 straipsnis. Įvaikinimo registravimo vieta

Įvaikinimas registruojamas civilinės metrikacijos įstaigoje, įregistravusioje vaiko gimimą, remiantis teismo sprendimu įvaikinti.

3.297 straipsnis. Duomenų įrašymas įvaikio gimimo įrašė

1. Jeigu teismo sprendimu įvaikiui suteiktas kitas vardas ar įtėvių pavardė, šie duomenys jo gimimo įrašė atitinkamai pakeičiami.

2. Įvaikio gimimo įrašė jo tėvų duomenys pakeičiami duomenimis apie įtėvius.

3. Jeigu vaiką įvaikino vienas vyras arba viena moteris, antrojo iš vaiko tėvų duomenys išbraukiami ir nauji duomenys neįrašomi.

4. Pakeitus įvaikio gimimo įrašė duomenis, išduodamas naujas jo gimimo liudijimas.